

عنوان مقاله:

مفهوم پارادوکس راه و حرکت بر فضایی معماری

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی معماری عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سعید خوشنیت - مدرس دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ارومیه

سعید جعفرنژادرضاییه - دانشجوی کارشناسی ارشد-دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مهاباد

پژمان غلامی - دانشجوی کارشناسی ارشد-دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مهاباد

محمدرضا عبدی - دانشجوی کارشناسی ارشد-دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مهاباد

خلاصه مقاله:

جوهر اصلی معماری فضا هست و در فضای معماری انسان حرکت و زندگی می کند. فضا در معماری انواع گوناگون دارد و به طرق متنوعی می توان فضا را در معماری دسته بندی کرد. برنارد چومی معمار برجسته معاصر می گوید: جوهر فضا بعد توصیفی فضا و موضوعی برای مباحث فلسفی، ریاضی و فیزیک است. فضا جوهر معماری و شهرسازی است. (مدنی پور)، (1996) تعریف واضح در مورد فضا را یورگ گروتز چنین ارایه می کند: نزدیکترین تعریف این می باشد که فضا را خلای در نظر بگیریم که می تواند شبیهی را در خود جای دهد و یا از چیزی آینده شود. فضا موجودیتی نیست که تعریف دقیق و مشخصی داشته باشد، با این حال قابل اندازه گیری است. (گروتز، 1386) فضا در مفهوم موجود خویش به تنهایی هیچ ویژگی خاصی را مطرح نمی کند ولی به محض آن که یک گروه انسانی فعالیت را در مکانی مطرح کند، معنای نمادین فضا پدیدار می شود. از این پس فضا بستری برای بیان فعالیت و رفتارهای انسانی می گردد؛ محلی برای تخیل و واقعیت. (حبیبی، 1382)

کلمات کلیدی:

پارادوکس، راه و حرکت، فضای معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/711645>

